

[Lykketoft]

Derimod er det fuldstændig rigtigt, det er vi enige om, at et hvilket som helst flertal i dette Folketing kan beslutte at forhøje den skattefri bundgrænse eller at sænke den proportionale skat, hvis der ellers er penge til det.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg konstaterer med taknemlighed, at hr. Lykketoft udtrykkelig adskilte tidspunkterne, da vi forhøjede selskabsskatteprocenten, og da vi indgik skatteforliget.

Hvis der nu ikke var blevet indgået noget skatteforlig, så var selskabsskatten alligevel blevet forhøjet. Kunne man så heller ikke have nedsat selskabsskatten? I og med at man uafhængigt af skatteforliget forhøjede satsen, må det også være muligt uafhængigt af skatteforliget et nedsætte den.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Man kunne måske illustrere det med, om det nu også var noget, der var afgørende for forliget og dermed også grundlaget for, om der blev forlig eller ej, ved at stille spørgsmålet: Er der nogen, der ved, hvad det her handler om, der tror på, at der kunne have været indgået en skattereformafale med en selskabsskatteprocent på 40? Det tror jeg ikke nogen vil turde påstå på noget tidspunkt, men hr. Kofod-Svendsen holder sig jo så til noget formelt med, at selskabsskatteprocenten var vedtaget tidligere.

Og derfor vil jeg da godt vende tilbage til aftalen, som også binder hr. Kofod-Svendsen, så at han kan overveje det dér med syndsforladelsen endnu en gang inden søndagsprædikenen. Hvis jeg må citere fra aftalen om skattereformen juni 1985, side 13, under overskriften »Beskatning af selskaber, fonde m.v.«:

»Der indføres en 50 pct.s beskatning af registrerede fonde og foreninger samt realkreditinstitutter m.v. efter følgende retningslinier: ...«

Med det lovforslag, som hr. Kofod-Svendsen i dag har givet tilslutning til, sænker man for registrerede fonde, foreninger samt realkreditinstitutter procenten til 40. Hvis vi skal tage den lille isolerede diskussion, mener hr. Kofod-Svendsen så, at det er i overensstemmelse med den aftale, hans parti også er forpligtet af, nemlig at der indføres en 50 pct.s beskatning?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det, som hele tiden har været mit synspunkt, er, at der er nogle ting, der ligger i periferien, og der er nogle ting, der virkelig er centrale, og her bevæger vi os på et område, hvor jeg mener, at der er mulighed for en fleksibilitet. Det anerkender jeg at der er nogen der ikke mener, og det må vi så tage til efterretning.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu kan det med periferien jo tolkes på mange måder. For det første vil jeg godt spørge hr. Kofod-Svendsen, om han mener, grundkonstruktionen i det, vi lavede, er i periferien. For det andet vil jeg godt spørge; om det, jeg omtalte før, der står meget præcist beskrevet, og som finansierer 4,9 mia. kr. af skattereformens samlede omlægninger, er i periferien.

Jeg synes, det ville være interessant at få at vide af hr. Kofod-Svendsen, om han overhovedet har studeret det her, om han overhovedet har gjort sig den ulejlighed at sætte sig ned og se på, hvad det var for noget, der blev lavet, da skattereformen blev aftalt og gennemført i 1985.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det er da rigtigt, at der som en konsekvensslutning er nogle fonde og andre, som kom med under den samme procentsats, rigtigt, men så er det naturligt, at de også kommer med i konsekvensslutningen her, hvor det gælder selskabsskatteprocenten.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil sige til hr. Kofod-Svendsen, at det ikke kan være rigtigt, alt det, han siger, noget af det må være forkert.

Hvis man ville købe det forkerte argument, hr. Kofod-Svendsen kom med om, at fordi den generelle selskabsskatteforhøjelse var vedtaget i april og ikke senere, da aftalen blev indgået, så var den ikke omfattet, så måtte man modsætningsvis ud fra det, hr. Stavad læste op her, sige: Jamen fonds- og foreningsbeskatningen og realkreditbeskatningen må så være noget for sig. Den må så blive deroppe.